



CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 690
din 16.12.2008

Dosar nr: 676/2008

Petiția nr: 12.634/30.09.2008

Petent: M M

Reclamat: S.C. Service SCM

Obiect: neplata sporului de vechime pentru cooperatorii, angajați cu convenție de muncă

I. Numele și domiciliul părților

I.1. Numele și domiciliul petentei

I.1.1. M M

I.2. Numele și sediul reclamatei

I.2.1. S.C. Service SCM, Str. Păcurari nr. 94, Iași, județul Iași

II. Obiectul sesizării

Petenta arată că nu beneficiază de spor de vechime, fiind cooperator, angajată cu convenție de muncă.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

Petentul, consideră discriminatorie neacordarea sporului de vechime pentru cooperatorii, angajați cu convenție de muncă.



IV. Procedura de citare

Părțile au fost citate pentru data de 21.10.2008 (filele 3-4 din dosar).
La audierea din 21.10.2008 părțile nu s-au prezentat.
Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

V. Susținerile părților

Inspectoratul Teritorial de Muncă Iași, prin **Adresa nr. 204451/24.09.2008**, înregistrată la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare CNCD) cu **nr. 12.634/30.09.2008** (fila 1 din dosar), trimite către CNCD spre soluționare sesizarea petentei.

În această sesizare petenta arată următoarele:

- este angajată a reclamatei;
- reclamata este o cooperatie meșteșugărească, în care o parte a angajaților sunt plătiți în acord iar o parte la salar fix;
- cei care sunt plătiți în acord, cooperatorii, sunt angajați cu convenție de muncă, și nu beneficiază de spor de vechime;
- petenta se simte discriminată față de alte persoane, angajate pe baza unui contract de muncă, și care primesc spor de vechime (contabilă, casier, femeie de serviciu).

Petenta, prin adresa înregistrată la CNCD cu **nr. 13.441/21.10.2008**, față de sesizare, mai arată că Inspectoratul Teritorial de Muncă Iași a arătat că pentru a schimba situația cooperatorii ar trebui să solicite în adunarea generală acordarea sporului de vechime.

Reclamata arată că raporturile de muncă între cooperatori cu care s-a încheiat o convenție individuală de muncă și angajații cu contract de muncă diferă, pentru prima categorie sunt aplicabile dispozițiile hotărârii adunării generale a reclamatei, pentru a doua categorie prevederile **Codului muncii**.

Anexează documente în susținerea celor afirmate (filele 8-32 din dosar).

VI. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține că petenta are calitate de cooperativă, având un venit bazat pe o convenție de muncă și plătit în acord. Ea nu beneficiază de spor de vechime, ca și persoanele angajate cu contract de muncă.

În drept, Colegiul Director reține următoarele:

Constituția României, prin art. 16 alin. 1 garantează dreptul la egalitate: „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”.

Protocolul nr. 12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 1 prevede interzicerea generală a discriminării: „Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex,



pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație.”

Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), republicată, la art. 2 alin. 1 stabilește: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

Conform art 2, alin. (4) din **O.G. nr. 137/2000**, republicată: „Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.”

În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”. Curtea a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: **Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991; **Hoffman împotriva Austriei**, 23 iunie 1993, **Spadea și Scalabrino împotriva Italiei**, 28 septembrie 1995, **Stubbings și alții împotriva Regatului Unit**, 22 octombrie 1996).

În hotărârea dată în cazul **Thlimmenos împotriva Greciei** din 6 aprilie 2000, Curtea a concluzionat că „dreptul de a nu fi discriminat, garantat de Convenție, este încălcat nu numai atunci când statele tratează în mod diferit persoane aflate în situații analoage, fără a oferi justificări obiective și rezonabile, dar și atunci când statele omit să trateze diferit, tot fără justificări obiective și rezonabile, persoane aflate în situații diferite, necomparabile”.

Conform Curții Constituționale a României (ex. **Deciziile nr. 168/1998 și 294/2001**) situațiile deosebite în care se găsesc diferitele categorii de salariați determină soluții diferite ale legiuitorului în ceea ce privește salarizarea acestora, fără ca prin această soluție să se încalce principiul egalității, ce nu semnifică



uniformitate. „Principiul egalității în drepturi și al nediscriminării se aplică doar situațiilor egale ori analoage, iar tratamentul juridic diferențiat, instituit în considerarea unor situații obiectiv diferite, nu reprezintă nici privilegii și nici discriminări.” (**Decizia nr. 108 din 14 februarie 2006 a Curții Constituționale**).

Diferențierea trebuie să se bazeze pe comparația față de alte persoane, grupuri sau comunități (**O.G. nr. 137/2000**, art. 1 alin. 3: „Exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile.”).

În concluzie, există o diferențiere dacă persoanele aflate în situații similare sunt tratate în mod diferențiat, sau dacă persoane aflate în situații similare sunt tratate în mod identic. În cazul de față situația persoanelor care au calitatea de cooperador, având un venit bazat pe o convenție de muncă și plătit în acord, nu este analoagă cu cea a persoanelor angajate cu contract de muncă, în ceea ce privește regimul juridic al celor două categorii de persoane.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Fapta prezentată în petiție nu reprezintă discriminare conform art. 2 din **O.G. nr. 137/2000**, republicată;
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților și Inspectoratului Teritorial de Muncă Iași.

VII. Modalitatea de plată a amenzii: —

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

COMȘA CORINA NICOLETA – Vicepreședintă



GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

VASILE ANA MONICA – Membru

Data redactării 16.12.2008

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, în fața instanței de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

